

האשמה חמורה הידהדה השבוע

צל עוזר רוטנברג, השד הנשי הוא עניין של יום יום. לחם חוקן, פשוטן כמשמעו. כמנהל מפעל ירושלמי גודע לחזיות ותחתונים, המשווק את תר צרתו לרחבי העולם, מספל עוזר בנושא העדין מכל צדדיו.

בשבוע שעבר הצליח עוזר לעורר סע רה בחוגים הנוגעים בדבר בישראל, כא שר הכריז — והכרזתו הועברה עליידי סוכנויות הידיעות ברחבי העולם: „נערות ישראל לובשות חזיות גדולות יותר מ בנות אירופה.“

ההכרזה, שנאמרה מנקודת-מבט מיק צועית גרידא, נגעה בנקודה רגישה, ער ררה ויכוחים סוערים בחוגי המיקצוע — שלא לדבר על ריגשות הגאווה והנחיתות, לפי המקרה והגודל, אצל נושאות הנשא עצמן.

הגיבה השבוע על ההכרזה כבדת המשקל דבורה גירון, בעלת סלון ב פסג' דיזינגוף בתל-אביב:

„נכון, ישראליות יש חזה גדול יותר מאשר לאירופיות, בגלל שהישראליות לא שומרות דיאטה, אוכלות הרבה חומס ו

לא חשוב, „מצדי, לא חשוב הגודל של החזה,“ אומר אלעזר פפו, מומחה ללבני נשים בישראל, „העיקר שיהיה יפה.“

סחינה, ולא עושות התעמלות. בארץ מור צאי, פינלנד, כבר בגיל 15 מקפידות הר נערות על הוספתן. השדיים באירופה קט נים מאוד.“

בחו"ל בכלל שמים לב יותר לרגליים מאשר לחזה. הטקסאפיל מתבטא ברגליים

האידיאל הישראלי צעירה תל-אביבית משולחבת, שנשחפה בקצב הריקוד, חושפת בגאווה את שדיה האדירים (תמונה משמאל) כשהחברה מסביב מתפעלים מהמימדים הסינמסקופיים. החזיות המודרניות האוריריות צריכות להיות חסונות, כדי להשתלט על המיטען.

לא נכון מתנגדת בעלת הסלון, מלכה, „השד של היש ראלית — קטן. המון לובשות היום גופיות, אינן נזקקות לחזיות בכלל. מה פתאום יש להן חזה גדול?“

הרבה חומס „הישראליות אוכלות הרבה חו מוס וטחינה,“ מאשימה בעלת סלון דבורה גירון, ילידת פינלנד, „התוצאה משתקפת בשדיים.“

השד

מחוטבות וצוואר גאה. אשר לחזיה, חזיה היא אביר אינטימי וקוקטי מאוד. ביש ראל התחילו רק בשנים האחרונות לדרוש חזיות מקושטות וקוקטיות, שהעיקר בהן היופי ולאירדווקא התמיכה. באירופה, לער מתיזות, היתה החזיה מאו ומתמיד אביר קישוטי מגוון ביותר.“

האופנאית לולה בר מסכימה עם דבורה: „כן, החזה של הישראלית גדול יותר מזה של האירופאית. הנשים שלנו גם יר